

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Sötétség a biztosítéktáblánál**

1. Sárga értesítés a másodikon

Kata Szikra

Dániel óvatosan résnyire nyitotta a bejárati ajtót, mire a lépcsőforduló felől éles, száraz léptek zaja visszhangzott a betonfalak között. Fekete Zoltán állt a másodiki folyosó közepén, élére vasalt ingben, szorosan a mellkasához szorítva az elmaradhatatlan, műbőr fedelű iktatómappáját. A közös képviselő pedáns tekintete azonnal részegeződött a lakásból kilépő férfira, majd a fal tövébe állított, összelapított kartondobozra tévedt.

— A tűzvédelmi szabályzat negyedik paragrafusa meglehetősen egyértelmű, Kelemen úr — jelentette ki Fekete úr kimért, hűvös hangon, miközben egy sárga figyelmeztető cédulát ragasztott a doboz tetejére. — A közös használatú folyosó nem magánraktár és nem hulladéklerakó. Amennyiben huszonnégy órán belül nem tünteti el ezt a tárgyat, a ház terhére elszállítatom, a rendkívüli tisztítási díjat pedig a közös költségéhez csapom. A szomszédos ajtó mögül a biztonsági zár halk kattanása hallatszott: Bálint és Enci rettegve hallgatóztak odaátról, attól tartva, hogy Fekete úr mindent felforgató szigora rájuk és a féltve őrzött titkaikra is átterjed. A szűk folyosón vibráló feszültségben Dániel képtelen volt megszólalni; torkát szorongatta a tehetetlenség. Miközben a közös képviselő a mappájába jegyzetelt, Dániel zsebében meglapuló telefon halkat rezzent, újabb fenyegető digitális üzenetet sejtetve.

Fekete Zoltán elégedett, kimért bólintással lezárta az aktát, majd nehéz léptekkel elindult lefelé a lépcsőn. A Vászoly utca 6.-ban a bürokrácia és a néma rettegés kéz a kézben járt, és a szabályzat elől senki sem menekülhetett.

2. Sötétség a biztosítéktáblánál

Zsombor Dénes

Dániel a sötét szobában állt, amikor a monitor képernyője hirtelen felvillant, majd a lépcsőházból fülsértő pattanás hallatszott. A főkapcsoló égett műanyag szagú szikrával adta meg magát. A lépcsőház fényei egyszerre aludtak ki, s még Bendi hetedik emeleti bányászgépeinek monoton zúgása is elhalt. A hirtelen beálló, fojtogató csendben a kiégett huzalok szaga terjengett a linóleumon.

– A kurva életbe, már megint a túlterhelés! – dörrent meg Tibor bá rekedt hangja az első

emeleten. Az idős villanyszerelő egy zseblámpa imbolygó fénysugarában bukkant elő, szerszámosládáját csörömpölve húzva maga után. Az ajtók egymás után nyíltak ki a homályban. Dr. Balog Henrik jéghideg eleganciával, élre vasalt öltönyben lépett ki a folyosóra, szúrós tekintettel méricskélve a kaotikus jelenetet. Székely Ricsi a szuterénből sietett fel, idegesen gyűrögetve bőrkabátja ujját, miközben Enci is kibukkant az ajtaján, feszülten figyelve a szomszédok gyülekezését.

– R egyenlő U per I , ezt minden műveletlen embernek tudnia kellene! – kiabálta a lépcsőfordulóban feltűnő Bordás professzor, miközben Tibor bá megégett ujjakkal próbálta szétválasztani az összeolvadt kábeleket. A felbolydult tömegben a lentről érkező Marietta halkan próbálta figyelmeztetni őket a pincei gépészetből szivárgó gázzagra, de a professzor élesen leintette.

Dániel a résnyire nyitott ajtaján át nézte a sötétben szikrázó elosztót. A váratlan áramszünet bezárta és egymásnak urasztotta a lakókat, miközben zsebében a telefon képernyője újra némán felizzott.